

- «Как хотите, чтобы с вами поступали люди, так поступайте и вы с ними» (Матфея 7:12);
- «Блудный сын» (из Луки 15);
- «Что посеешь, то и пожнешь» (Галатам 6:7)

Непосредственно взяты из Священного Писания общеупотребительные понятия, такие, как «небеса», «ад», «ангел», «бес», «дьявол», «антихрист», «Армагедон».

Конечно же, и многие распространённые имена происходят из Библии. Посмотрите сколько имён произошло от одного имени «Христос». Кристофер (Христоносец), Христиан, Кристи, Кристина, Крис. Вспомните, сколько ваших родственников или знакомых носят такие библейские имена, как Пётр, Павел, Мария. Обратите внимание, что Иисус, дав Симону имя Пётр, придумал это имя. Его раньше вообще не существовало. А сколько из нас носят имена, такие как Матвей (Матфей), Марк, Лука, Иван (Иоанн), Яков (Иаков), Андрей, Тимофей, Фома, Филипп, Степан (Стефан), Иосиф, Рахиль, Лия, Двора (Девора), Эсфирь, Самуил, Даниил, Руфь, Давид, Вениамин, Сара.

В негритянских кварталах часто можно встретить такие имена, как Моисей, Исайя, Сам-

сон, Иезекииль, Абрахам, Хирам; в испанской общине распространено имя Хесус (испанский эквивалент имени «Иисус»). Имена Саул, Аарон, Рувим, Соломон сегодня широко распространены особенно среди евреев.

До сравнительно недавнего времени в нашей культуре бывало такое понятие как «христианское имя», означавшее просто имя этого человека. Это понятие вошло в наш обиход по причине существования обряда крещения детей, когда во время крещения произносилось полное имя крещаемого младенца. Нужны ли новые переводы Библии? Одна из причин заключается в том, что язык меняется. В наши дни переводчики Библейских обществ нередко переводят заново Библию на языки, уже имеющие переводы Св.Писания. Язык библейского перевода не должен быть старомодным или трудным для понимания. Поэтому новые переводы на такие распространённые в мире языки, как английский, испанский, французский и китайский делаются на «повседневном», разговорном языке. Для современного читателя Библия должна быть такой же новой и выразительной, какой она была для людей, которые впервые прочли её по-гречески две тысячи лет назад.

СПИСОК ИСПОЛЬЗОВАННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Библия. Книги Священного Писания Ветхого и Нового Завета. Объединённые библейские общества, 1992. – 1223 с.

УДК: 304.444

К.В. Антонова, Є.В. Белкіна **ДУХОВНО-ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ**

ДЗ "Луганський державний медичний університет"

У сучасних соціально-економічних умовах вирішувати питання духовно-естетичного виховання студентської молоді стає дедалі важче, оскільки відзначається великий вплив сучасних засобів масової інформації. Сучасні умови життєдіяльності посилюють вплив негативних факторів, які призводять до духовно-морального занепаду значної кількості сучасної молоді. Про це свідчать статистичні дані щодо зростання кількості безробіття, наркоманії, сиріт тощо.

В університеті обов'язки духовно-естетичного виховання беруть на себе здебільшого кафедри соціально-гуманітарного блоку. Такі дисципліни як українська мова (за професійним спрямуванням), історія української культури, основи психології та педагогіки, філософія, історія України дозволяють з перших днів побудувати та скоординувати процес виховання студентської молоді навчання в аспекті засвоєння духовних та естетичних цінностей української культури.

Необхідно підкреслити, що основним зав-

данням духовно-естетичного виховання у вищому навчальному закладі є не спеціальна або професійна підготовка в галузі певного виду мистецтва, а загальний естетичний розвиток молоді, виховання в неї художнього смаку, розвиток інтересу до творчої діяльності, формування вміння адекватного сприйняття творів мистецтва. Основними засобами духовно-естетичного виховання є вивчення дисциплін гуманітарного циклу, основ рецептивної естетики та позааудиторна робота, яка доповнюється відвіданням певних закладів культури, театрів, кінотеатрів, музеїв, художніх галерей, культових закладів, а також певну роль відіграють засоби масової інформації.

Викладачі кафедри активно долучають студентів до науково-дослідної роботи, проводять науково-практичні конференції, куди запрошують представників духовенства та інших громадсько-культурних діячів. Під керівництвом викладачів студенти готують реферати, доповіді з проблемних питань духовності та етики, досліджують ці питання в історичному та сучасному контексті.

Духовно-естетичне виховання сприяє розвитку творчого потенціалу студентської молоді в навчальній та подальшій професійній діяльності. Естетичне виховання формує високоосвічену, культурну та моральну людину, забезпечує комплексний підхід до розвитку особистості, що проявляється через його ставлення до оточуючих, роботи, мистецтва, життя в цілому.

Таким чином, духовно-естетичне вихован-

ня – це цілеспрямований вплив на особистість студента з метою духовно-естетичного розвитку, тобто формування активної творчої особистості, яка спроможна сприймати та оцінювати прекрасне в природі, праці, суспільних відносинах з позиції духовно-естетичного ідеалу, а також відчуває потребу в духовно-естетичній діяльності.

УДК: 371.3:808.2

Н.В. Соколовська, Л. Аракелян ЄДНІСТЬ ОСВІТИ І ДУХОВНОСТІ

ДЗ «Луганський державний медичний університет»

Вивчення проблеми взаємозв'язку духовності та медичної освіти, як сфери культурної діяльності – є одним з найважливіших напрямків у дослідженні духовності сучасного українського суспільства. Необхідно визнати, що стан системи освіти в Україні несе на собі відбиток соціокультурної кризи та втрати духовних орієнтирів, який викликаний економічними й політичними реформами останніх років.

Єдність освіти та духовності, їх тісний взаємозв'язок є однією з найважливіших констант загальнолюдської культури. Відчуження освіти від духовності спричиняє формування бездуховної та безвідповідальної інтелектуальної еліти, до якої відноситься також і професія лікаря, і як результат - наростання соціального ризику в усіх сферах.

Мислителі усіх часів і народів вичерпно обґрунтовували нерозривну єдність думки та гідності, блага та мудрості, пізнання та доброчесності. Стародавній філософ, батько медицини Гіппократ у своїх працях «О древней медицине» писав: «Щоб стати істинним та корисним лікарем і досягти точного пізнання в медицині, необхідні шість наступних умов: природний

талант, хороше виховання, висока і чиста моральність, вивчення медицини з самих юних років у відомій та хорошій медичній школі, любов до своєї науки й важким її заняттям, - і значний час". Видатний український педагог, вчений М.Пирогов ще у XIX столітті підняв найактуальнішу проблему виховання молоді й освіти, поставивши питання духовності, як методологічної основи навчання та виховання. Він писав: «Виховувати без навчання можна тільки в тому віці, коли людина ще безсловесна. Але й навчати, не виховуючи, теж не можливо. Вся наша правда, моральність, добро, світло – все це навчання. І навчати, не виховуючи, означає не навчати, а робити щось інше».

Порушення цього взаємозв'язку спричиняє втрату майбутнім поколінням моральних орієнтирів, розвиток культурної, соціальної і духовної деградації.

Таким чином, формування психосоціальної, соціокультурної, духовно-моральної готовності особистості до життєдіяльності в складних, суперечливих умовах - є найважливішою теоретичною і практичною проблемою педагогіки вищої школи.

УДК: 81:174

Н.В. Солодюк, Ю. Дреєва ОСНОВИ МОВЛЕННЕВОГО ЕТИКЕТУ

ДЗ «Луганський державний медичний університет»

Розвиток мови особистості – складний процес. Високої мовної довершеності досягає, як правило, та людина, яка багато працює над оволодінням мовою, прагне правильно говорити, виявляти в мовленні – свою індивідуальність, усвідомлюючи, що „Я є мова”. Спілкуючись між собою, люди дотримуються певних умовностей: користуються загальноновизнаними правилами граматики, уживають усталені наголоси, вибирають, залежно від умов, сфери спілкування, той чи інший стиль.

Однією з суттєвих проблем на сьогодні є часте використання лайливих слів. Священнослужителі та медики, що займаються генетичними дослідженнями, попереджають нас: будьте обережні зі словами! Ті з них, що відносяться до категорії сквернослів'я, не просто б'ють психологічно тих, кому адресовані, але реально впливають на носії спадкоємності – гени. Релігія з найдавніших часів застерігала людей від сквернослів'я. У Новому Завіті сказано: „Ніяке гниле слово та не вийде з уст ва-